

PROSTĚJOVSKO | www.prostejovskydenik.cz

ČTENÁŘ REPORTÉR deník

Příběh psaný životem: Z Kuvajtu až do Čelechovic na Hané



Čelechovice na Hané – Život před nás často stává dvě varianty cest. Jednu lehkou, kterou zvládneme projít bez větších problémů. A nebo zvolíme tu těžší, plnou překážek, která však na konci nese větší satisfakci. Právě takovou cestu zvolila i Donna Ivy Františková, která se rozhodla vyměnit Kuvajt a vysokou pozici manažerky prodeje u Yves Saint Laurent za Českou republiku, kde nyní úspěšně podniká v oblasti výroby velkoplošných digitálních UV LED tiskáren.

Lenka Klopová

Foto: archiv Donny Ivy Františkové

Celý text najdete na webu Prostějovského deníku v rubrice Čtenář reportér

Dopravní uzavírky

- **PROSTĚJOV – ulice Kralická.** Částečná uzavírka silnice II/367 z důvodu provádění stavby D46 MÚK Prostějov. Uzavírka potrvá do 31. prosince.
- **PLUMLOV – ulice Boskovická.** Částečná uzavírka silnice č. II/377 z důvodu opravy kanalizace. Uzavírka potrvá do 23. prosince.
- **URČICE.** Úplná uzavírka silnice III/37772 a částečná uzavírka silnice III/37762 v obci Určice. Objížďka – bez rozlišení: silnice III/37772, Alojzov – silnice III/37762, Určice, okr. Prostějov, přes: silnice III/37745 (Dolní Otaslavice), silnice III/37763 (Vranovice), po silnicích III. tříd přes Alojzov, Myslejovice, směr Otaslavice, směr Vincencov, Vranovice – Kelčice a Dětkovice. Uzavírka trvá do 11. prosince.
- **DŘEVNOVICE – TĚŠICE.** Silnice III/31534 vedoucí přes most v havarijním stavu je úplně uzavřena pro vozidla s hmotností nad 28 tun, platí až do 30. listopadu 2021.

Poslední rozloučení

Marie Langrová (1932), Ondratice
Jiří Svobodník (1942), Prostějov
František Obručník (1957), Prostějov
Karel Kaplánek (1935), Dětkovice

ÚTERÝ, 8. PROSINCE
smuteční obřadní síň Brněnská č. 104, Prostějov
11.30 Ivan Krajčír (1956), Kelčice

STŘEDA, 9. PROSINCE
obřadní síň městského hřbitova v Prostějově
11.00 Jana Pleváková (1939), Vrahovice
smuteční obřadní síň Brněnská č. 104, Prostějov
11.30 Jana Baláková (1959), Prostějov

Zubní pohotovost

● **FAKULTNÍ NEMOCNICE OLOMOUC**
Budova kliniky ústní, čelistní a obličejové chirurgie – v ulici I. P. Pavlova 185, (vzadu za Dětskou klinikou)
Kontaktní telefon: 588 444 560
pondělí – pátek (8.00 – 12.30), (15.00 – 7.00)
sobota, neděle, svátky – nepřetržitě
(v době od 22 do 7 hodin ošetřuje zubní pohotovost jen život ohrožující stavy – úrazy, krvácení)

Předplatte si nás

Chcete si předplatit tištěné vydání **Prostějovského deníku**? Informace pro předplatné, objednávky a další dotazy: Telefon: **272 015 020**
e-mail: **denik@mojepredplatne.cz**

Distanční výuku zvládli všichni

Prostějovská škola Edvarda Valenty se na druhou vlnu připravovala od září



ZDENĚK VYSLOUŽIL

Prostějov – Důkladná příprava se vyplatila. Nejdůležitějším faktorem zvládnutí vzdálené výuky byla ve škole E. Valenty aktivní spolupráce pedagogů, žáků a rodičů. Výpadek prezenční výuky tak nebyl pro 642 žáků tolik citelný jako na jaře.

„Na první vlnu nebyl připraven nikdo. Jestli někdo tvrdil, že ano, tak si myslím, že si trochu nalháva do vlastní kapsy,“ ohlíží se k jaru Radim Weiss, ředitel prostějovské ZŠ E. Valenty a pokračuje: „První vlnu jsme se snažili využít uchopením komunikace mezi žáky a rodiči s pomocí platformy Bakaláři. Komunikovali jsme s rodiči a žáky prvního stupně formou e-mailů a telefonů. Pro druhý stupeň jsme zřídili na vlastních webových stránkách speciální sekci, kde jednotliví učitelé prioritních předmětů zadávali materiály a žáci je průběžně plnili. Postupně jsme se ale už pokoušeli o on line výuku a zpětnou vazbu formou MS Office 365 Teams.“

„Musím pochválit většinu žáků za aktivitu a pravidelnou účast na synchronní výuce. Rodiče za vstřícnost a



ŘEDITEL prostějovské školy Edvarda Valenty Radim Weiss. Distanční výuku zvládli bez problémů.

Foto: Deník/Zdeněk Vysloužil

podporu, pedagogy školy za neustálou iniciativu k řízení výuky jednotlivých tříd. Společně se snažíme, aby výpadek prezenční výuky byl v co největší míře minimalizován,“ chválí si součinnost ředitel školy.

UČILI SE S POMOCÍ TEAMS.

„Na druhou vlnu jsme se připravovali už od září. Všichni žáci od 3. do 9. třídy zvládli uživatelské prostředí platformy Teams. Všichni učitelé naší školy prošli několika interními školeními, tak aby zvládli možnou výuku on line bez problémů,“ informuje ředitel Weiss a dodává: „Jakmile druhá vlna přišla, tak jsme byli prakticky všichni na on line výuku nachystáni. Jeli jsme podle rozvrhu a téměř nejsme ve skluzu.“ „U prvňáků a druháků ještě není taková míra

samostatnosti a digitální gramotnosti, aby mohli plně převzít odpovědnost za své vzdělávání. Tam je potřeba, aby se aktivně zapojili rodiče. Zaslali jsme jim přístupové kódy a hesla a po domluvě s třídními učitelkami

byly děti rozděleny do skupinek,“ popisuje formu výuky Radim Weiss a doplňuje: „Jednou v týdnu jsme měli v podvečer i třídnickou hodinu, ve které třídní učitelka měla možnost probrat s rodiči případné problémy. V závěru toho období jsme nabídli i individuální konzultace pro žáky, kteří potřebovali větší podporu.“

V TECHNICE NEBYL PROBLÉM

„Byli jsme dobře vybaveni. Od 1. ledna letošního roku realizujeme projekt 'Chytrá škola' a s podporou pro-

středků ze státního rozpočtu na ICT techniku jsme tím pádem vybaveni. Všichni učitelé tak měli k dispozici kvalitní notebook a prakticky s ročním předstihem, od loňských letních prázdnin, už využíváme novou strukturovanou síť. Desetinásobně jsme navýšili rychlost přenosu dat,“ popisuje Radim Weiss a pokračuje: „Učitelé tak mohli pracovat i přímo ze školy. Tedy ti, kterým z nějakých důvodů nevyhovovala forma home office.“

VYBAVENÍ ZAPŮJČILI POTŘEBNÝM

„Zapůjčení notebooků žákům, kteří nedisponovali potřebnou technikou jsme dokázali zajistit z vlastních zdrojů. Musím také zmínit nezištnou pomoc paní Milady Sokolové, která zajistila darování dvou notebooků pro třídu 3.A. Případná neúčast na synchronní výuce tak přímo nesouvisela s IT vybavením, ale s jinými problémy,“ informuje ředitel Weiss a dodává: „Po celé období druhé vlny se nezapojili do online výuky maximálně tři žáci z celkového počtu 642, což považuji za úspěšnou bilanci.“

„Město jako zřizovatel naší školy nám zajistilo ochranné pomůcky pro pedagogické pracovníky a správní zaměstnance. Při znovuootevření škol nám zakoupilo desinfekce. Měli jsme také možnost konzultací s krizovým řízením ve všech věvech přijatých opatření k zajištění hygienických a bezpečnostních podmínek,“ uzavírá Radim Weiss.

„Jednou v týdnu jsme měli v podvečer i třídnickou hodinu, ve které třídní učitelka měla možnost probrat s rodiči případné problémy.“

Servis z Prostějovska

Děti se situaci přizpůsobily rychle

Čtyřiatřicetiletá Hana žije spolu s manželem a jejich třemi dětmi v malé obci na Prostějovsku. Dvě dcery už jsou školou povinné. Když se školy v říjnu uzavřely, musela skloubit své pracovní povinnosti a starost o tři děti. Jak zvládli celou situaci a jaké zkušenosti a postřehy si odnášejí z on-line výuky?

Olomoucký kraj – Manžel má náročné zaměstnání, takže jsem situaci musela řešit já. Měla jsem velkou výhodu v tom, že částečně pracuji z domu, takže o děti bylo postaráno. Přízná je, že lehké to nebylo. Nejmladší syn zůstal totiž také doma. Nechtěl do školky, když viděl, že sestry nechodí do školy, a tak jsem mu ten luxus být doma dopřála.

Nejstarší dcera, čtvrtáčka, neměla s on-line výukou sebemenší problém. Bylo to pro ni nové a zajímavé. Vzhledem k tomu, že naše děti nemají běžně přístup k počítači, osvojila si díky on-line výuce počítačové dovednosti. Mladší dcera chodí do 2. třídy

a tam už to bylo horší, protože ji to ne bavilo. Potřebovala osobní kontakt a výuka on-line ji spíše rušila.

Zadané úkoly přicházely v pravidelných intervalech, buď na e-mail nebo na jednotlivé platformy, které školy používají. Každá z dcer navštěvuje jinou školu, takže jsme v tom, vzhledem k pracovnímu vytížení a povinnostem v domácnosti, občas měli všichni trochu hoj. Denně jsme probranou látku zopakovali a dovysvětlili, co bylo potřeba. Ale nebylo toho moc, on-line výuka celkem nahradila prezenční výuku.

Aby děti nezlenivěly, snažili jsme se držet klasický ranní režim – po snídani k počítačům a k učení. Výuka probíhala většinou 2 – 3 vyučovací hodiny, s přestávkami, pak jsme učení ukončili. Po obědové pauze jsme se vrhli na domácí úkoly. Druháčka si

úkoly většinou řešila sama, jen jsem ji kontrolovala. Čtvrtáčka bylo potřeba občas pomoci, například s angličtinou nebo s nějakým projektem.

Překvapilo mě, jak rychle se děti na novou situaci adaptovaly. Učení doma nás moc bavilo, vymýšleli jsme

různé úkoly hrou, aby se dětem látka lépe vstřípila. Využili jsme i pár aplikací, které nám byly nabídnuty. Ovšem časově to bylo dost náročné. Na svou práci se musím soustředit a při odbíhání k zamrzlému počítači, vypnutí internetu nebo k obědu na plotně, jsem musela spoustu restů dodělat po nocích.

Domácí výuka nám ale nevadila. Učení s dětmi mě baví, dokážeme si ho zpříjemnit různými úkoly. Na druhou

stranu jsem viděla, jak dětem chybí jejich vrstevníci. Takže jsem moc ráda, že se opět vidí se svými kamarády a prožívají svá dětská dobrodružství. Protože tohle k životu prostě patří. Myslím, že situace nebyla snadná ani pro pedagogy. Udržet pozornost dětí v on-line prostředí nebylo jednoduché, zvláště u nižších ročníků.

Co se týká roušek, nevdám mi, když je děti musí nosit na chodbách nebo v uzavřených prostorách. Ale mám s nimi problém přímo ve třídách. Nezdá se mi v pořádku nechat děti po celý den v roušce, kde dechují své vlastní výpary. Dýchat s omezením podle mě není v pořádku a doufám, že roušky ve třídách se co nejdříve zruší. Proto vyvedávám obě dcery ze školy hned po vyučování a denně chodíme na dlouhé procházky do lesa. Podle mého názoru se děti měly pustit do škol až po novém roce. Těch pár týdnů před svátkem bylo podle mě úplně zbytečné. Děti mohly nastoupit v lednu, třeba i bez roušek, a v klidu. (ims)